

קוֹהֵגְנָה הַרְאֵשׁוֹן מִתְמוּמָט דִּיּוּף בִּימָן הַמִּילִיטָרִי?

הפרקליטים, שאלות שבלי תשובה עליהן, קשה יהיה להגיע לחקר האמת. "העודם הזה" מציג שאלות נוספות לוועדה, המתעוררות מתוך הגילויים החדשים.

"העודם הזה" במשך בניתוח העדויות הנשמעות לפני הוועדה לחקירת ההתרחשויות במחנות הפליטים צברה ושאתי. גם הפעם נותרות שאלות פתוחות רבות גם אחרי חקירת העדים עלידי

לוי: אני יכול להזכיר לך. זיוי אמר שהוא שמע את הדברים מפי שניכם. הוא לא זוכר מה בדיוק כל אחד אמר... נאמר גם שדודאי דיבר על כך (על 300 ההרוגים) עם חברוני (ראש-לישכת ראש-א"מ"ן) וחברוני אמר לו שאלה ידיעות ראשוניות, לא להפיץ שמר-עות.
גיא: אני זוכר שנאמר שם ש דודאי אמר לחברוני: מה אתה מפיץ שמועות.

לפי טענתו, עם דודאי על התרר גים במחנות. אך הוא אינו מצליח להזיז את גיא מטענתו שהוא אכן דיווח לדודאי בשעות הצהריים על הידיעה שהעביר אליו סיני, זו שהיחה, על תקן של רכילות.
גם פרקליטו של ראש אמ"ן, הר ד"ר יובל לוי, חוקר את גיא בני קודה זאת. כשם שגבריאל כהן תקף את העד, כך מנסה לוי להר- גיע אותו.
כדי דקדק את גירסתו

ידעתי מה אמיתותה של הידיעה, אם נבדקה. לא צריך לעשות עם זה רעש. אני לא צינור להעברת אינפורמציה."
גיא: "כדי שלא יגיע..."
כהן: "כדי שלא יגיע לדרגים הגבוהים"
גיא: "שלא יגיעו ידיעות לא מאושרות לדרגים הגבוהים."
כהן: "ידוע לך שדודאי הוא עוזר השר. זה לא דרגים גבוהים? למה סיפרת לו?"

דתיתיוך בין צה"ל ובין לישכת שרהביטחון.

לא לעשות רעש

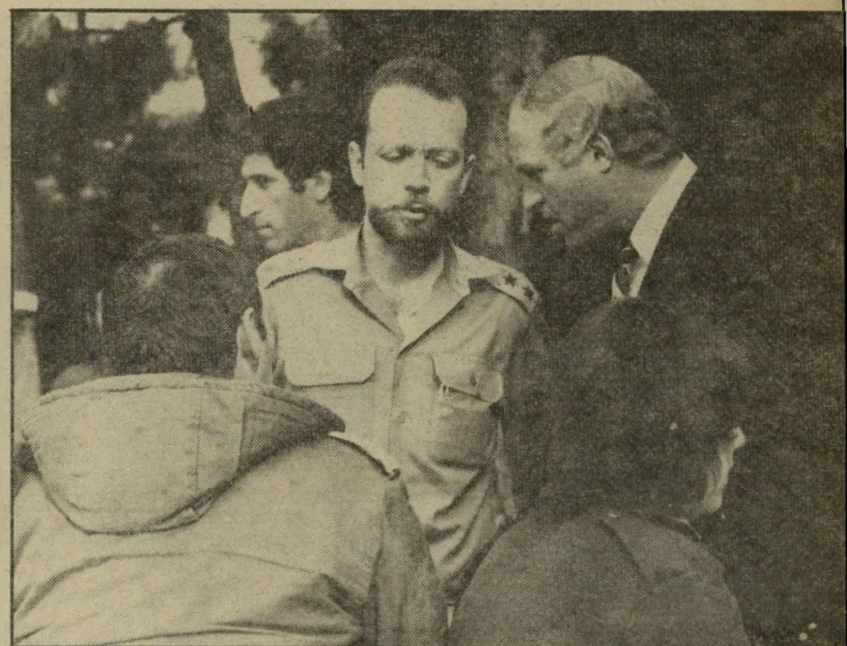

ה פרקליט הראשון הנוטל את שרביט-החקירה הוא גבי ריאל כהן. הוא קם ממקומו מאחר רי השולחן ששימש עד לשלב הי זה את עדי הוועדה, ופונה אל גיא.

א ל מיגרש החנייה שליד בניין פאפיק הגיעו בנו אחר זו מכר ניו-המפאר האמריקאיות של הפרק ליטים. הן הצטרפו אל מכוניות הי וזווו של הקצינים הבכירים של צה"ל. בזה אחר זה יוצאים הפרק ליטים בחליפותיהם הכהות מתוך המכוניות. בתוך אולסה-הדיונים של ועדת-החקירה מהווה נוכחותם של חדש בדיונים.
לעומת מה שהתרחש השבוע בי אולסה-הרצאות הקסן, נראה כל

פרקליטים לוי (של שגיא) וכהן (של דודאי) לאן הגיעו המיסמכים?

דודאי עם חברוני שוחחו או לא שוחחו?

לוי: אבל הסיפור, לפי זיוי, שלך ושל דודאי התאים ולא היתה מחלוקת באותו מעמד.

שינויים קוסמטיים

מן השלב הזה בחקירה מת עוררות השאלות הבאות:
● מי משקר — גיא, הטוען כי העביר אל דודאי את הסיפור על 300 ההרוגים — או דודאי, ה- טוען כי גיא לא אמר לו דבר?
● אם לא היה זה גיא ש סיפר לדודאי על 300 ההרוגים, האם שמע דודאי את הסיפור ממקור אחר? האם היה זה סגן אלוף חברוני עצמו, שסיפר לו על כך?
● האם העביר דודאי לשר ה- ממונה עליו את הסיפור?
● מדוע לא הכחיש דודאי ב- שיחזור שערך זיוי כי ידע על 300 ההרוגים?
● מדוע היה חשוב כל-כך ש- לא, "להפיץ את השמועות"? מי חשש מן "השמועות" האלה על חסבה במחנות?
הידיעה על 300 ההרוגים שהעביר סיני לגיא, וגיא העביר לפי דבריו אל דודאי, הופיעה גם בקטעים

**של דודאי, שפוען שהוא לא קיבל את הידיעה, מעדה לוי עובדה חדשה: שיחזור של המאורעות שנערך יומיים או שלושה אחרי הסבה עליוי הממונה על חדרה-מצב כי מרשרדה-ביטחון, אלוף-מיש- גה זוסיה ("זיוי") קניאזר.
לוי: לגבי הסיפור על ה-300 אמרת שאחרי ששמעת מסיני את הסיפור, העברת אותו הלאה לדודאי, ואתה זוכר בצורה מפורשת שישיחה בעניין זה נערכה בשעות הצהריים. יש ויכוח על השעה."
גיא: "אמת."
לוי: "אמרת שנדמה לך שבמה- לך אותו בוקר היתה לך הזדמנות נוספת שבה סיפרת לו, אבל אתה לא זוכר."
גיא: "זה די מעורפל."
לוי: "אם כן ואם לא — זה היה נושא לבירור די אינטנסיבי בין שניכם (גיא ודודאי) בנוכחות זיוי, תיכף אחרי ראש-השנה, אלוף-מישנה זיוי, במסמך מה-14 בנובמבר 1982, אומר, שביום הש- ני (ה-20 בספטמבר) ישבתם בחדרו אלודאי ניכנס, ובירתם את הנר- שא."
גיא: "דיסקטו את העניין. אני זוכר שהדברים הושמעו."**

גיא: "הוא כל הזמן רצה דיי ווחים. הוא לחץ. אני זוכר ש- אמרתי לו כשפעם אחת הוא לחץ: "חוז מהידיעה של סיני על 300 הרוגים אין שום דבר חדש!" אחר-כך מנסה הפרקליט כהן ל- הוכיח כי גיא אמנם סיפר על 300 ההרוגים לאדם אחד באותו בוקר — אך לא היה זה דודאי, אלא מישהו אחר.
כהן: "סגן-אלוף אפרים מגור מספר שביום השישי בצהריים הי גיע אליו בשעה 12 מש"ק המיבצ- עים שלו מחדר-מצב (היכן שנמצא גיא), וסיפר שסגן-אלוף גיא אמר לו שהפלאגנות הורגים. אתה זר- כר?"
גיא: "לאיש הזה לא סיפרתי שום דבר. זה עודד גבאי. לא סיפר- תי לו כלום. הוא טוען שהוא ישב לידי ושמע. אבל או דיברתי בי- טלפון ואמרתי שהורגים דרוחים."
כהן: "אותו עודד גבאי — הוא לא זה שגשר מקורסיטי, ואתם שוחחתם על זה הרבה?"
גיא: "הפרש הגילים בינינו הוא 15 שנים. לא נשרנו ביחד..."
כהן מבטיח שיוזמן את עודד גבאי לחקירה לפני הוועדה. הוא מנסה ללא הרף לערער את אמר- נותו של ראובן גיא, ומוכיח כי הוא טעה בקשר לשעה שבה שחח,

הלובש מעיל צבאי כבד, ויושב מי אחרי שולחן-העדים שנוצב מימין למקום מושבם של השופטים. הי שאלה הראשונה העומדת להתברר היא: האם העביר גיא לאבי דודאי את הידיעה על 300 ההרוגים במי- חנות-הפליטים, ביום השישי, הי 17 בספטמבר 1982 בצהריים. גיא שמע את הסיפור מפיו של עוזר-ראש-אמ"ן, רבי-סרן משה טי- ני. סיני סיפר לגיא ביום השישי, בערך בשעה 8 בבוקר, על 300 הרוגים, "מחבלים ואזרחים". ב-8 והצי התכנסה ישיבה בלישכתו של אבי דודאי שבה השתתף גם גיא. אין חילוקי דיעות על כך שבאותה ישיבה לא סיפר גיא לדודאי על המתרחש בי מחנות. הוא טוען שאינו זוכר אם אמנם דיווח על כך ל- דודאי כאחת משיוחות המר- פוז ביניהם בשעות הבוקר, אחרי הישיבה, אך הוא בטוח שהוא דיווח לו על כך כשיחה שהתקיימה ביניהם כצהרי אותו יום.
פרקליט כהן: "אתה אומר כי עמד 922 של פרוטוקול הוועדה לא לעשות מזה שום רעש, זה ביטוי שלך, או של סיני? אתה אומר: 'לא מצאתי לנכון לעשות עם זה שום דבר (עם הידיעה). לא

מה שקדם לכך כדיון אקדמי-כמעט. שהתנהל על מיינוחות. לכל אחד מהפרקליטים יש מטרה מוגדרת וברורה: להציל את עורו היקר של לקוחו. כל האמצעים המוכרים מאולמות בית-המישפט הם כשי- רים. החקירה מתנהלת בנוקשות, בערמומיות, תוך הטמנת מלכודות מסוכנות לעדים.
הקרב הראשון מתנהל בין פרקי ליטו כסוף-השיער של עוזר שרי הביטחון, אבי דודאי, ובין פרקלי- טו גבה-הקומה של ראש אמ"ן, האלוף יהושע שגיא. הראשון הוא עורך-הדיון גבריאל כהן. מי שהי פרקליטו של המלוני בצלאל מיו- רחי במישפט הדיבה שהוא הגיש נגד יומן הארץ. השני הוא דודאי יובל לוי, מרצה בכיר למישפט פלילי באוניברסיטת תל-אביב, ו- בעל משרד פרקליטים משלו. לוי הוא שותפו של הפרופסור דויד ליבאי בהגנה על שגיא.
המאבק בין הפרקליטים הוא גם המאבק בין שולחיהם. מה שכמעט נשחק במאבק-האיתנים היה בישי- כה הפתוחה הראשונה, היה סגן אלוף ביחידה לביטחון לאומי ("ילל"), ראובן גיא, שכבר העדי בעבר לפני הוועדה, יחידה זאת, שבראשה עומד האלוף אברהם ("אברשה") טמיר, היא מעין יחי-